

Bretland

Almenn flokkun	I. stoð: Iðgjaldakerfi II. stoð: Sjálfstæðir, starfstengdir sjóðir (SR eða SI) III. stoð: Sérstakur, valkvæður lífeyrissparnaður
----------------	---

I. stoð: Almannatryggingar.

Tegundir lífeyris	Iðgjaldakerfi = Basic State Pension – skammstafað hér BSP: Verulegar breytingar á BSP tóku gildi 6. apríl 2016. Hér er lýst einkennum eftir breytingarnar, en eldri viðmið eru innan sviga þar sem við á. Þeir sem áunnu sér betri réttindi samkvæmt eldra kerfi halda þeim óbreyttum. Grunnlífeyrir (Basic State Pension) – frá aldursmörkum sem í apríl 2016 eru 65 ár hjá körlum en rúm 63 ár hjá konum (voru 60 ár hjá konum til 2010). Aldursmörkin hækka í áföngum – jöfnun aldursmarka kynjanna verður náð í nóv. 2018 og síðan hækka mörkin í áföngum og verða orðin 67 ár í apríl 2028 og 68 ár í apríl 2046. Frestunarhækkun er 1% fyrir hverjar 9 vikur (voru 5).
Ávinnsla réttinda	Fullur réttur til BSP grunnlífeyris og uppbóta næst við 35 ára (áður 30) atvinnuþátttöku með skattgreiðslum til National Insurance (NI). Hlutfallslegur réttur stofnast eftir 10 ára skattgreiðslur (var 1 ár). Almannatryggingar (social security) veita örorku- og eftirlífendalífeyri.
Iðgjöld	BSP: Greiddur er NI-skattur af launum á starfsævi, þó ekki eftir að lífeyristökualdri er náð. Launþegar greiða 12% af fjárhæðum á bilinu 672-3.583 GBP á mánuði, en 2% af fjárhæðum umfram það. Launagreiðendur greiða 13,8% af öllum launum umfram 676 GBP á mánuði.
Fjármögnun	BSP: Fjármagn til almannatrygginga kemur af skattfé og er um samtímagreiðslur að ræða. Engum sjóðum er safnað til að mæta greiðsluskyldu framtíðar. Fjárhæð BSP hækkar 6. apríl ár hvert um 2,5% að lágmarki, en þó aldrei minna en hækkun meðallauna landsmanna eða vísitölu neysluverðs.

II. stoð: Starfstengdur eða sjálfstæður lífeyrissparnaður sem unnt er að segja sig frá.

Tegundir lífeyris	Ellilífeyrir – frá opinberum lífeyristökualdri. Skv. lögum er flýting frá 55 ára aldri heimil (57 ára frá 2028) en háð skilmálum hvers sparnaðarforms. Frestun er einnig háð samþykktum. Útgreiðslutilhögun er valkvæð að hluta: Inneign í sjóðum með skilgreind iðgjöld (DC) má taka út í heilu lagi frá 55 ára aldri, þar af fjórðung sem skattfrjálsa eingreiðslu.. Algengt er að nota uppsafnaðan sjóð til að kaupa samninga um ævilangan lífeyri (annúitet) á markaði eða setja það í sjóði, einn eða fleiri, sem greiða lífeyri út samkvæmt samkomulagi innan þess ramma sem ávöxtun setur.
--------------------------	--

	Áfallatryggingar – örorku-, maka- og barnalífeyrir – eru ekki hluti af lífeyrissparnaði, en elilífeyrisréttur getur erfst, háð samþykktum og vali sjóðfélagsans.
Ávinnsla réttinda	<p><u>Skilgreind réttindi (SR/DB):</u> Yfirleitt hjá opinberum aðilum og stórfyrirtækjum. Þessi tilhögun er á undanhaldi og víða lokuð nýjum starfsmönnum.</p> <p><u>Skilgreind iðgjöld (SI/DC):</u> Yfirleitt hjá smærri fyrirtækjum eða „frjálsum“ sjóðum. Eign ræðst fyrst og fremst af ávöxtun eigna, en vörsluaðili sparnaðar getur gefið bindandi eða skilyrt loforð um lágmarksávöxtun inngreiðslna á tilteknu tímabili.</p>
Iðgjöld	Launþegar og launagreiðendur greiða að lágmarki iðgjöld sem tiltekin eru í kjara- eða ráðningarsamningum. Nýleg lög um skyldu til að greiða í lífeyrissjóð (automatic enrollment) fela í sér að iðgjöld fara að lágmarki í 8% frá 2019, þar af er hlutur launagreiðanda 3% og hlutur launþega 5% (í reynd 4% þar sem mótframlag ríkisins í formi skattalækkunar er 1%). Nýleg greining sýnir að 2013 voru meðaliðgjöld í SR-sjóði samtals 20,6% (hlutur launþega yfirleitt um fjórðungur) og í SI-sjóði um 9,1% (hlutur launþega yfirleitt um þriðjungur). Skattaleg meðferð iðgjalda er breytileg eftir eðli lífeyrisréttinda. Þak er á skattfrelsi iðgjalda, breytilegt eftir eðli réttinda. Lífeyrir er skattfrjáls upp að vissu marki og er þar m.a. tekið mið af skattfrelsi greiddra iðgjalda.
Fjármögnun	Fjármagn kemur annars vegar frá iðgjöldum sjóðfélaga og mótframlögum launagreiðenda og hins vegar af ávöxtun eigna.

III. stoð: Sérstakur, valkvæður lífeyrissparnaður

Að mestu sömu meginreglur og í II. stoð, en undantekningarnar eru þessar:

- Ávinnsla réttinda er einungis í formi skilgreindra iðgjalda.
- Engin lágmarksiðgjöld eru.
- Iðgjald er greitt af launum eftir skatt, en ríkið endurgreiðir skattinn til vörsluaðilans.